

Ο Τζικιζικ, ο Κρικικρικ...
ΚΑΛΕΙΔΟΣΚΟΠΙΟ

Κώστας Μάγος

μουσική - στίχοι
Τατιάνα Ζωγράφου

Ο Τζικιζικ, ο Κρικικρικ...

και η παράξενη χορωδία του δάσους

εικονογράφηση

Κατερίνα Χαδουλόν

ΚΑΛΕΙΔΟΣΚΟΠΙΟ

Ωστόσο, αυτή τη φορά, κάτι είχε αλλάξει. Παρόλο που το καλοκαίρι είχε μπει για τα καλά και η ζέστη είχε δυναμώσει, ο Τζικιτζίκ δεν είχε ακόμη ξεκινήσει να τραγουδά.

«Μα τι συνέβη; Τι έπαθε φέτος ο Τζικιτζίκ;» αναρωτήθηκε ένας κότσυφας και πέταξε ως το πεύκο του Τζικιτζίκ, για να δει αν ο τζίτζικας βρισκόταν στη συνηθισμένη του θέση.

Ο Τζικιτζίκ βρισκόταν εκεί, όμως δεν τραγουδούσε.

«Τι έπαθες, Τζικιτζίκ; Γιατί δεν τραγουδάς;» τον ρώτησε γεμάτος περιέργεια ο κότσυφας.

«Βαρέθηκα πια να τραγουδάω μόνος», απάντησε ο Τζικιτζίκ.

«Ψάχνω ένα σύντροφο για να τραγουδάμε μαζί. Το τραγούδι γίνεται πιο όμορφο όταν κανείς το μοιράζεται. Θα ήθελες, μήπως, να τραγουδήσουμε μαζί;»

«Δεν γίνεται αυτό, Τζικιτζίκ! Άλλο το δικό μου, άλλο το δικό σου τραγούδι», είπε ο κότσυφας και πέταξε μακριά.

Λίγο αργότερα κάθισε στα κλαδιά του πεύκου μια καρδερίνα.

Είδε τον Τζικιτζίκ που στεκόταν αμίλητος και τον ρώτησε:

«Γιατί δεν τραγουδάς, Τζικιτζίκ; Οι μέρες του καλοκαιριού περνούν.

Πότε σκοπεύεις να τραγουδήσεις;»

«Έλα να τραγουδήσουμε μαζί», της πρότεινε ο Τζικιτζίκ.

«Θα φτιάξουμε ένα πολύ όμορφο τραγούδι».

«Χα! Τρελάθηκες, καλέ μου Τζικιτζίκ; Τι σχέση έχει το τραγούδι μιας καρδερίνας με το τραγούδι ενός τζίτζικα; Γιατί δεν ψάχνεις έναν άλλο τζίτζικα, να τραγουδήσετε παρέα; Γεμάτο είναι το δάσος».

«Πολλές φορές έχω τραγουδήσει με άλλους τζίτζικες. Τα τραγούδια μας, όμως, μοιάζουν πολύ. Δύσκολα τα ξεχωρίζεις. Εγώ θα ήθελα να ενώσουμε δύο διαφορετικά τραγούδια, δύο διαφορετικούς σκοπούς. Αυτό, νομίζω, θα είχε μεγαλύτερο ενδιαφέρον».

«Δεν είμαι καθόλου σίγουρη...»

είπε η καρδερίνα και πέταξε στο απέναντι πεύκο.

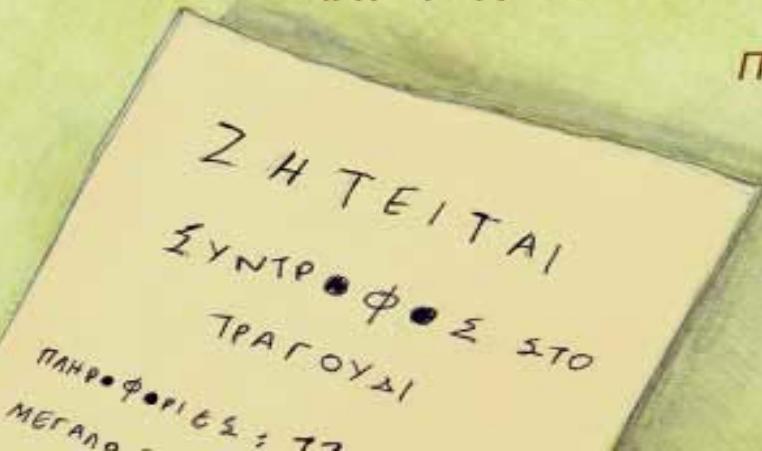

Ο Τζικιτζίκ ήταν πολύ στενοχωρημένος. Όσο κι αν προσπαθούσε,
δεν μπορούσε να βρει κάποιον για να τραγουδήσουν παρέα.
Ξαφνικά, μια ιδέα πέρασε απ' το μυαλό του. «Θα βάλω μιαν αγγελία»,
σκέφτηκε. «Μπορεί κάποιος να τη διαβάσει και να θελήσει να δοκιμάσει». Έτσι κι έκανε. Την άλλη μέρα, στο δάσος, όπου κι αν κοίταζε κανείς,
υπήρχε η αγγελία:

Ζητείται σύντροφος στο τραγούδι.

*Πληροφορίες: τζίτζικας Τζικιτζίκ, μεγάλο πεύκο,
στην άκρη του δάσους.*

Πέρασαν τρεις ολόκληρες μέρες χωρίς
κανένας να απαντήσει στην αγγελία.

Ο Τζικιτζίκι καθόταν όλη μέρα κολλημένος στον κορμό του πεύκου και περίμενε μήπως και κάποιος τον αναζητήσει. Άλλα κανείς δεν τον αναζητούσε. Το πρωί της τέταρτης μέρας όμως, μια έκπληξη περίμενε τον Τζικιτζίκι. Στη ρίζα του μεγάλου πεύκου βρήκε ένα σημείωμα που κάποιος είχε αφήσει γι' αυτόν. Το σημείωμα έγραψε:

Αγαπητέ Τζικιτζίκι,

Διάβασα την αγγελία σου και θα ήθελα να σε συντροφεύσω στο τραγούδι.

'Όμως, πώς μπορεί να γίνει αυτό;

Εσύ τραγουδάς μόνο τη μέρα κι εγώ τραγουδώ μόνο τη νύχτα!

Ο γρύλος Κρικικρίκ

Το σημείωμα έδωσε μεγάλη χαρά στον Τζικιτζίκ.

Επιτέλους, είχε βρεθεί κάποιος που ήθελε να τραγουδήσουν μαζί. Ήταν ένας γρύλος. Ο Τζικιτζίκ δεν είχε συναντήσει ποτέ γρύλο. Ούτε είχε ακούσει το τραγούδι του.

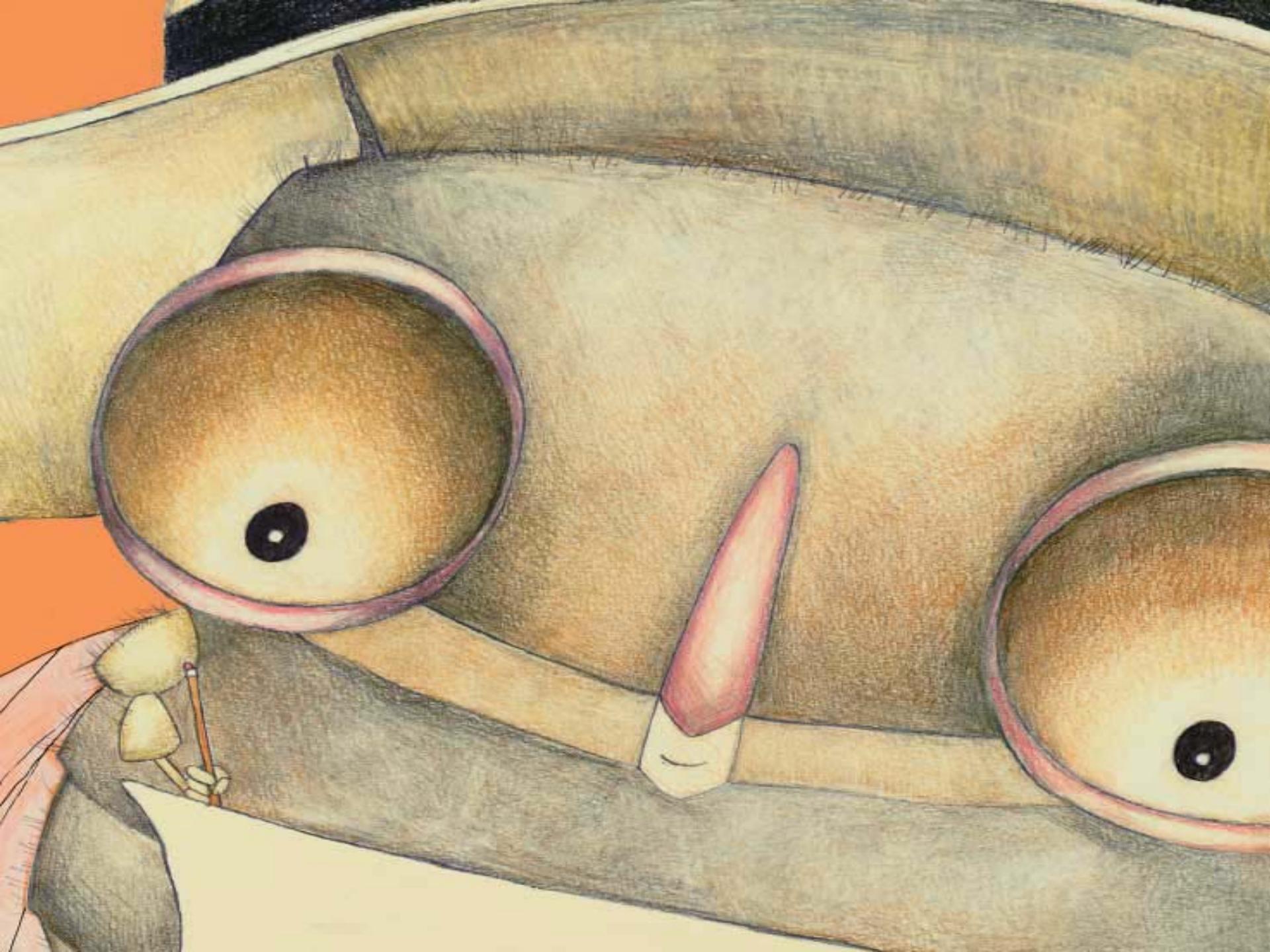
Όμως αυτό δεν είχε καμιά σημασία. Θα συναντιόνταν και θα δοκίμαζαν... Αλλά πώς μπορούσαν να συναντηθούν, αφού οι γρύλοι κοιμούνται τη μέρα και τραγουδούν τη νύχτα, ενώ οι τζίτζικες κάνουν ακριβώς το αντίθετο; Ο Τζικιτζίκ σκέφτηκε και ξανασκέφτηκε το πρόβλημα και στο τέλος βρήκε μια λύση. Την επόμενη μέρα, άφησε στη ρίζα του μεγάλου πεύκου ένα σημείωμα που έγραψε:

Αγαπητέ Κρικικρίκ,

Χάρηκα πολύ με το μήνυμά σου. Θέλω πολύ να τραγουδήσουμε μαζί. Για να το καταφέρουμε, προτείνω το εξής: Αύριο εγώ θα κοιμηθώ λίγο αργότερα από τη συνηθισμένη μου ώρα κι εσύ θα ξυπνήσεις λίγο νωρίτερα.

Έτσι, θα μπορέσουμε να συναντηθούμε την ώρα του δειλινού. Αν συμφωνείς, θα σε περιμένω εδώ, στη ρίζα του μεγάλου πεύκου.

Ο τζίτζικας Τζικιτζίκ

Ο Τζικιτζίκι ο τζίτζικας κι ο Κρικικρίκ ο γρύλος
θέλουν να τραγουδήσουν μαζί.

Όμως πώς θα τα καταφέρουν αφού ο ένας τραγουδά μόνο τη μέρα
κι ο άλλος μόνο τη νύχτα; Άλλα κι αν τα καταφέρουν, τι τραγούδι
θα φτιάξουν δυο τόσο διαφορετικές φωνές; Αν, τώρα, στο τραγούδι τους
ζητήσει να πάρει μέρος ένας βάτραχος, μια κουκουβάγια, μια καρακάξα
κι ένας σπουργίτης, η κατάσταση μοιάζει να γίνεται ακόμη πιο δύσκολη.
Ή μήπως όχι;

Μια ιστορία με θέμα τη φιλία και τη συντροφικότητα,
την πολυφωνία και το σεβασμό της διαφορετικότητας.

Μια ιστορία με τραγούδια και μουσική
για παιδιά του Νηπιαγωγείου και του Δημοτικού Σχολείου.

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ:

ISBN 978-960-471-051-5

www.kaleidoscope.gr

